

F. t. l. vedr. folkekirkens økonomi

adgang til at disponere over fællesfonden eller til at iværksætte aktiviteter, som ligger uden for de af Kirkeministeriet givne bevillinger.

Med bestemmelsen skabes der mulighed for at realisere Det økonomitekniske udvalgs forslag om, at administrationen af en række af fællesfondens opgaver samles ét sted – i et administrativt fællesskab. Det er hensigten, at det administrative fællesskab placeres i tilknytning til en eller flere af stiftsøvrighederne.

Ændringen skal sammenholdes med lovforslagets § 1, nr. 12, der præciserer, at kirkeministeren aflægger regnskab for fællesfonden som sådan. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 12.

Ændringen skal endvidere sammenholdes med lovforslagets § 1, nr. 13, der sikrer, at landskirkeskatten fremover udbetales til det administrative fællesskab, hvilket betyder, at likviditetsstyringen af fællesfonden bliver væsentligt forenklet.

Endelig skal ændringen sammenholdes med lovforslagets § 1, nr. 16, hvor det tydeliggøres, at det er den enkelte stiftsøvrighed, der aflægger regnskab for kirkernes og præsteembedernes kapitaler.

Der henvises til de almindelige bemærkninger af snit 3.7.2.

Til nr. 6

Med lovforslagets § 1, nr. 6, præciseres bestemmelsen, om hvilke udgifter fællesfonden kan afholde. Ændringen betyder, at lov om folkekirkens økonomi i § 11, stk. 1 - 2, fremover vil indeholde en eksemplificering af, hvilke udgifter fællesfonden kan afholde.

Opregningen i lov om folkekirkens økonomi § 11, stk. 1, vedrører de centrale fælles aktiviteter, hvor de aktuelle udgifter for fællesfonden er betydelige. Disse udgifter vil også fremover skulle finansieres af centrale midler, dvs. helt overvejende af landskirkeskatten.

Som noget nyt gives der med bestemmelsen i § 11, stk. 1, mulighed for, at der – ved siden af udligningsordningen – kan ydes et generelt tilskud fra fællesfonden til nedsættelse af det kirkelige ligningsbeløb i kommunen. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.5. og til § 1, nr. 7.

Som § 11, stk. 2, indsættes en bestemmelse med eksempler på, hvilke udgifter vedrørende lokale kirkelige aktiviteter, som fællesfonden kan finansiere. Der er tale om udgifter, hvor en fælles *organisering* er til fordel for folkekirken, men hvor det typisk er mest hensigtsmæssigt, at finansieringen helt eller delvist påhviler de lokale kasser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til formulering af lov om folkekirkens økonomi § 11, stk. 3, der sammenholdt med den eksisterende bestemmelse i lov om folkekirkens

økonomi § 14, stk. 3, der bliver § 14, stk. 2, betyder, at fællesfonden efter kirkeministerens beslutning kan oppebære hel eller delvis refusion fra kirke-, præstegårds- eller provsttudvalgskasserne for de nævnte udgifter.

Opregningen i lov om folkekirkens økonomi § 11, stk. 1 – 2, er ikke udtømmende.

Som ny § 11, stk. 4, indsættes en bestemmelse, hvorefter kirkeministeren kan beslutte at indregne en henlæggelse i refusionen af skadesudgifter, jf. lov om folkekirkens økonomi § 11, stk. 2, nr. 1, sammenholdt med stk. 3. Den samlede henlæggelse kan ikke udgøre et større beløb end den gennemsnitlige årlige skadesudgift.

Samtidig ophæves bestemmelserne i den nugældende lov om folkekirkens økonomi § 11, stk. 2 – 4, om fællesfondens reservefond og kirkeministerens rådighedssum. De formål, der hidtil er blevet støttet gennem kirkeministerens bevilling af tilskud fra reservefonden eller rådighedssummen, vil fremover kunne støttes med en almindelig bevilling på fællesfonden i henhold til det fastlagte budget for året. Afskaffelsen af reservefonden og kirkeministerens rådighedssum vil derfor medvirke til en øget gennemsigtighed omkring fællesfondens økonomi.

Til nr. 7

Den nugældende bestemmelse om fastsættelse af et beløb til udligning er ikke hensigtsmæssig, idet den knytter omfanget af udligning sammen med, hvor store udgifter der i øvrigt afholdes af fællesfonden. En »slankning« af fællesfonden, som indebærer, at flere udgifter lægges ud til de lokale kirkelige myndigheder, vil derfor samtidig føre til en reduktion af udligningen.

Det foreslås derfor, at der i lovteksten fastsættes et maksimumsbeløb for udligningen, som reguleres årligt efter pris- og lønudviklingen. I 2004 udgjorde de lokale udgifter til løn 51,5 pct. og øvrige udgifter 48,5 pct. Udligningen reguleres årligt svarende til fordelingen af de lokale udgifter på løn og øvrige udgifter med henholdsvis det statslige lønindeks og forbrugerprisindekset. Beløbet reguleres fra og med 2007, således at beløbet for 2007, der skal lægges til grund ved budgetlægningen for 2008, reguleres med pris- og lønudviklingen i 2006 og tilsvarende i de følgende år.

Med bestemmelsen sikres det, at beløbet til udligning til kommuner, hvor det samlede kirkelige ligningsbeløb er særligt stort i forhold til den skattepligtige indkomst for folkekirkens medlemmer i kommunen, fremover maksimalt kan være på 120 mio. kr. I fællesfondens budget for 2006 er afsat 90 mio. kr. til